Enderrock | Helena Martín | Actualitzat el 18/02/2019 a les 17:30

Amb Lorca es fa el silenci

Joel Minguet musica l'obra del poeta granadí a l'espectacle 'Lorca', programat a la sala Versus Glòries fins al 22 de febrer

Joel Minguet | Jordi Musquera

Amb silenci comença, i amb silenci acaba. A Lorca li dolen els homes i la terra, i en la veu trencada de **Joel Minguet** els versos del poeta granadí sonen acabats de desenterrar. Amb dues guitarres, una de les quals comprada l'any 2001 a Màlaga, l'intèrpret treu la sorra de sobre els poemaris de Federico García Lorca i n'obre les pàgines de radiant joventut. Sobre desig, laments, futur i cervells tacats de tinta ("Encrucijada"), el primer punteig de cordes obre pas a un cosmos de desig i experiències poètiques a través de la interpretació de poemes i cartes.

L'espectacle *Lorca* de la sala Versus Glòries articula l'amistat del poeta amb Salvador Dalí a partir d'una guitarra i d'una única veu, que se submergeixen en els inicis del surrealisme i en les onades inspiradores del municipi de Cadaqués. Suau i sensible, la música que acompanya els poemes de l'obra, recopilada al disc *Lorca* (autoeditat, 2018), no eclipsa les paraules (ni el cor calent) de Lorca, n'acull la sensibilitat. De fet, és precisament amb una peça que fa al·lusió a la guitarra, també anomenada pel poeta "*corazón malherido por cinco espadas*", que **Minguet** inicia el recital.

Com si es tractés d'una lliçó de literatura, l'intèrpret posa en context el públic i relata els fets més importants de la biografia del poeta. Visita amb les seves explicacions la Residencia de Estudiantes on va allotjar-se Lorca i on va tenir contacte amb intel·lectuals com Alberti i Buñuel i, sobretot, treu el cap per la finestra i els aires de la ciutat de residència de Dalí. De fet, el fil

principal que segueix i musica **Minguet** és la història de flirteig i motivació artística entre ambdues personalitats, de la qual surt la proliferació d'escrits del granadí, així com del pintor en sorgueixen les seves obres pictòriques. Fins i tot, afirma **Joel Minguet**, van animar-se a practicar cadascun la disciplina de l'altre.

Des de Cadaqués, el mar somrient de lluny ("Balada del agua del mar") presagia el final de plor. Lorca va ser afusellat per homosexual i roig, d'això **Minguet** no en fa poesia, diu la veritat sense afegir-hi additius. I també sense música, perquè de vegades l'absència d'aquesta també és necessaria. La sala Versus Glòries reviu la mort del poeta a mans dels feixistes. El tors de **Minguet** es desploma, cauen els seus braços i mans apuntant al terra i el negre de les parets es recrea en el silenci d'un assassinat que aquest 18 d'agost de 2019 farà vuitanta-tres anys que es va cometre.

La del divendres 15 era la sisena funció de l'obra, que abans havia passat pel Teatre Romea i que es podrà veure a la sala Versus de Glòries fins al 22 de febrer.

Joel Minguet. Foto: Jordi Musquera